

گذر

هشدارنوری المالکی به اسرائیل به حملات خود ادامه دهید ایران وارد می شود

● نوری المالکی، نخست‌وزیر اسبق و دبیرکل حزب الدعوة عراق، هشدار داد که اگر انفجارهای صورت‌گرفته در انبارهای مهمات الحشدالشعبی کار اسرائیل باشد، عراق آن را تلافی خواهد کرد. نوری المالکی روز گذشته در صفحه توئیتر خود درباره چند مورد انفجار در انبارهای مهمات سازمان الحشدالشعبی عراق در یک ماه گذشته که برخی ناظران آن را کار پیهادهای آمریکا و اسرائیل دانسته‌اند، چند هشدار داد.به گزارش «ایسنا» به نقل از «السومریه‌نیوز»، او گفت: «در صورتی‌که اسرائیل به حملات خود علیه مراکزی در عراق ادامه دهد، این کشور به صحنه درگیری چند کشور، از جمله ایران تبدیل خواهد شد». المالکی تأکید کرد که اگر ثابت شود حملات اخیر کار اسرائیل بوده است، عراق پاسخی محکم به آن خواهد داد.

وی افزود: «امنیت اینن منطقه که عراق محوری اساسی در آن است، امنیتی مشترک است و حفظ آن مسئولیت همه کشورهای منطقه است». دبیرکل حزب الدعوة عراق تأکید کرد که اگر حملات اخیر کار اسرائیل باشد، این به منزله نقض حاکمیت عراق و به‌خطرانداختن امنیت منطقه و به‌هم‌ریختن اوضاع آن است. در یک ماه گذشته چهار انبار سلاح‌های الحشدالشعبی در معرض انفجار قرار گرفته‌اند که بسیاری از ناظران حوادث معمول مانند اتصال برق، گرمای شدید عراق، انبارداری نامناسب و ... را یی‌تأثیر دانسته و بر عمدی و مشکوک‌بودن این رویدادها به‌ویژه تکرار آن تأکید می‌کنند.

برخی ناظران و مسئولان عراقی نیز آمریکا و اسرائیل را مسئول این حملات دانسته‌اند. معاون سازمان بسیج مردمی عراق (الحشدالشعبی) آمریکا را مسئول حملات اخیر به پایگاه‌ها و انبارهای مهمات خود دانست و همچنین از وجود طرحی برای حذف فیزیکی شخصیت‌های مقاومت عراق خبر داد.

ابومهدی المهندس، معاون سازمان الحشدالشعبی عراق، روز چهارشنبه در بیانیه‌ای که نسخه‌ای از آن در اختیار ایرنا قرار گرفت، تأکید کرد که اطلاعات دقیقی در اختیار این سازمان است که نشان می‌دهد حملات اخیر به چند مرکز و انبار مهمات الحشدالشعبی کار آمریکایی‌ها بوده است.

وی تأکید کرد: «هواپیمایی آمریکایی اخیرا به‌جای آنکه به تعقیب داعش بپردازند همچنین اقدام به تجسس از مراکز ما کرده‌اند». المهندس گفت: «دشمنان عراق در حال طراحی برای زدن نیروهای الحشدالشعبی به روش‌های مختلف هستند».

در همین حال بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم اشغالگر قدس، نیز در اظهاراتی تلویحا مدعی شد که انفجارها کار اسرائیل بوده است. وی مدعی شد که «ایران پایگاه‌هایی را بر ضد اسرائیل در عراق، یمن، سوریه و لبنان ایجاد کرده است». وی افزود: «اسرائیل در عراق و مناطق مختلف، از جمله سوریه با ایران مقابله می‌کند».

کا پهنه سیاست خارجی ایران و رابطه‌اش با کشورهای دیگر تقریبا هر روز دستخوش تحولی است. اتفاقی که به نظر می‌رسد موجب کندی حرکت رو به توسعه کشور می‌شود. به نظر شما علت این‌همه تغییر و دست‌انداز در سیاست خارجی ما چیست؟ آیا می‌توان از این اتفاقات پیشگیری کرد یا این وضعیت را نرمال می‌بینید؟ آقای استفان والت، متفکر سرشناس آمریکایی، در مقاله‌ای که در ۱۶ آوریل ۲۰۱۹ انتشار داد، موارد جالبی را ذکر می‌کند که کم‌وبیش به سؤال شما مربوط می‌شود. ایشان می‌گوید: «به‌عنوان یک موجود به‌نظر می‌رسد در دوران ابهام قابل توجهی قرار گرفته‌ایم، به‌طوری‌که عوامل اصلی صحنه سیاسی در حال رنگ‌باختن هستند و معلوم نیست چه چیزهایی جایگزین خواهند شد. آیا ناتو و اتحادیه اروپایی در ۱۰ سال آینده حضور خواهند داشت یا اصلا شبیه وضع فعلی خود خواهد بود؟ آیا آمریکا درگیر جنگ با نیروهایی ناشخص در سرزمین‌های دوردست خواهد بود؟ آیا چین، آسیا یا شاید جهان را تحت سیطره خود درخواهد آورد؟ آیا ناآرامدی که گریبان «دموکراسی»های ثروتمند جهان را گرفته مقطعی است یا منجر به روی‌آورد آمدن دیکتاتوری‌ها خواهد شد؟».

با یک نگاه مختصر به دغدغه آقای والت که جنبه سیاسی یا تبلیغاتی ندارد، متوجه می‌شویم که دنیا در حال گذار به چیز دیگری است که شبیه وضع فعلی نیست. همه کشورها در حال تجربه این فرایند هستند و ایران نیز به نوبه خود باید با فرصت‌طلبی، عناصر قدرت خود را حفظ کند و آنها را توسعه دهد. از این زاویه هیچ عاملی اهمیت ندارد، مگر به حفظ، افزایش، گسترش منابع و تحکیم قدرت ایران بینجامد. با این مقدمه وارد سؤال شما می‌شوم. از منظر سیاست خارجی بعد از انقلاب، کشور به‌طور مداوم در حال تنظیم و تعدیل سیاست در معادله روابط خود با کشورهای بزرگ قرار دارد.

ما با پنج پرونده اصلی از اول انقلاب به این طرف روبه‌رو هستیم. گروگان‌گیری سفارت آمریکا، موضوع اسرائیل، جنگ تحمیلی، مسئله هسته‌ای (صرف نظر از اینکه سیاست درستی هست یا نیست) و بحران سوریه. سایر مسائل یا زیرمجموعه این موضوعات قرار دارند یا اهمیت سیاسی زیادی ندارند. گروگان‌گیری و جنگ تحمیلی را می‌توان با اغماض به تاریخ واگذار کرد؛ اما سه موضوع دیگر به‌طور مشخص با هر بازتوسیی معادلات جهانی و منطقه‌ای رابطه مستقیم دارد؛ بنابراین پیش‌بینی نمی‌شود که تا رسیدن به یک تعادل و معادله مورد توافق منطقه‌ای و جهانی در این موضوعات بتوان آرامش برای کشور تصور و برای آن، حتی برنامه توسعه‌ای میان‌مدتی را در نظر گرفت، چنانچه نشده است. با در‌نظرگرفتن این شرایط، از نظر من – بدون موضع‌گیری– بحران برای «ما» وضعیت «نرمال» محسوب می‌شود. به عبارت دیگر از منظر آنها تا تغییر در پارادایم‌های حاکم بر تفکر سیاست خارجی در ایران در سه موضوع فوق نباید انتظار خاصی داشت. البته تأکید دارم که «سیاست ما» در بسیاری از موارد اشتباه یا جهت‌گیری غلط ندارد؛ اما ماهیت استقلال‌طلبی نظام سیاسی حاکم بر ایران لاجرم محدودیت‌هایی را بر کشور بار می‌کند. حال در دوران ابهام که در بالا به آن اشاره شد، ایران با یکی از سن‌گین‌ترین تحریم‌های اقتصادی علیه خود مواجه شده که لاجرم مجبور به پوست‌اندازی در سیاست داخلی و خارجی خود خواهد شد، زیرا با مکانیسم فعلی نمی‌توان با این بحران مقابله کرد.

کا **مصدقا شما از پوست‌اندازی در سیاست داخلی و خارجی چیست؟**
ورود به این بحث قدری توضیح می‌خواهد، اما به‌طور خلاصه، اگر ایران بخواهد در مقابل تحریم

زینب اسماعیلی سیوری؛ سیدمحمدحسین ملائک در دولت اول سیدمحمد خاتمی، سفیر ایران در چین بوده، دورانی که سیاست نگاه به شرق در حال اوج‌گرفتن بود. اگرچه در همان دوران رابطه تهران– پکن تحت تأثیر وقایع مختلف به‌ویژه رابطه پکن– واشنگتن بود. ملائک سفیری بود که توانست به ارتفاعی سطح رابطه دو‌کشور کمک کند. آن‌قدر که رئیس‌جمهوری وقت ایران به چین سفر کرد. در صحنه سیاست خارجی فعلی کشور فضا تغییر کرده است. در شرایطی که دونالد ترامپ و کابینه‌اش تمام تلاش خود را برای مبارزه با ایران به کار بسته‌اند، روسیه و فرانسه می‌کوشند این توافق را احیا کنند. درباره آنچه اکنون و این روزها در پهنه سیاست خارجی ایران می‌گذرد با محمدحسین ملائک، سفیر اسبق ایران در چین، گفت‌وگو کردیم. او در معرفی خود تأکید می‌کند که «درحال حاضر هیچ سمت اجرایی‌ای ندارم و جایگاهی جز دنبال‌کننده وقایع سیاسی و اخبار ندارم».

نفتی مقاومت کند، لاجرم باید دولت بدوجه غیرنفتی را در ایران تعریف کند یا به عبارت دیگر، مسئله «تغییر در ساختار بودجه» که بین مجلسی و دولت هی رفت‌وآمد می‌کند، مطرح خواهد بود که حاکی از نبود اراده برای تحقق چنین امری است. دولت بدون نفت در واقع تمامی عناصر مربوط به اقتصاد و تولید را که درحال‌حاضر بین دولت و ساختارهای خارج دولت تقسیم شده، وادار به تمکین به مرکزی واحد خواهد کرد که بخش اصلی پوست‌اندازی داخلی را تشکیل می‌دهد. اما دربار‌ه سیاست خارجی، می‌توان گفت ورود به هر تعامل خارجی مستلزم آمادگی برای رهاکردن یا بازتعریف بخشی از مواضع فعلی در سیاست خارجی است.

کا **شما در بالا به دوره ابهام اشاره کردید. بازیگران فعالی که می‌توانند در جهت‌گیری ایران تأثیر داشته باشند، کدام‌اند؟**

بله، در این دوران کشورهای صاحب‌صلاحیت و سیاست را که می‌توانند در جهت‌گیری‌های ایران نقش بازی کنند، می‌توان این‌گونه تعریف کرد: اول آمریکا؛ این کشور بعد از ۴۰ سال تجربه در وضعیت فعلی، کمر به تغییر اساسی سیاست در ایران بسته و تقریبا در حال استفاده از همه امکاناتش برای وادارکردن ایران به تغییر ماهوی است. به نظر بسیاری از صاحب‌نظران آمریکایی، تعیین تکلیف ایران قبل از تنظیم نظام آتی بین‌الملل و سلسله‌مراتب قدرت با روسیه و چین به‌عنوان رقیب‌های احتمالی ضروری است.

دوم اروپا: این اتحادیه به دلیل احتمال بروز جنگ بین ایران و آمریکا به خاطر اعمال سیاست فشار حداکثری روی ایران و تبعات احتمالی آن بر اروپا فقط منتقد سیاست‌های فعلی آمریکا علیه ایران است اما با نتایج موردنظر آمریکا کاملا همسو و به آن علاقه‌مند است. اتحادیه اروپا که در سیاست جهانی در مقابل روسیه و چین صف‌آرایی دارد نیز معتقد است تعیین‌تکلیف ایران برای تنظیم یک معادله جهانی ضروری است.

سوم چین: چین با جاذبه‌هایی خاص خود، سیاست آمریکا علیه ایران را قیول ندارد و تغییر سیاست در ایران را نیز مثبت ارزیابی نمی‌کند. چین نقش حامی پشت‌پرده ایران را به‌طور اصولی

زینب اسماعیلی سیوری؛ سیدمحمدحسین ملائک در دولت اول سیدمحمد خاتمی، سفیر ایران در چین بوده، دورانی که سیاست نگاه به شرق در حال اوج‌گرفتن بود. اگرچه در همان دوران رابطه تهران– پکن تحت تأثیر وقایع مختلف به‌ویژه رابطه پکن– واشنگتن بود. ملائک سفیری بود که توانست به ارتفاعی سطح رابطه دو‌کشور کمک کند. آن‌قدر که رئیس‌جمهوری وقت ایران به چین سفر کرد. در صحنه سیاست خارجی فعلی کشور فضا تغییر کرده است. در شرایطی که دونالد ترامپ و کابینه‌اش تمام تلاش خود را برای مبارزه با ایران به کار بسته‌اند، روسیه و فرانسه می‌کوشند این توافق را احیا کنند. درباره آنچه اکنون و این روزها در پهنه سیاست خارجی ایران می‌گذرد با محمدحسین ملائک، سفیر اسبق ایران در چین، گفت‌وگو کردیم. او در معرفی خود تأکید می‌کند که «درحال حاضر هیچ سمت اجرایی‌ای ندارم و جایگاهی جز دنبال‌کننده وقایع سیاسی و اخبار ندارم».

درازمدت برای خود نگه خواهد داشت اما پیروزی سیاست‌های آمریکا در قبال ایران شکست استراتژیک برای چین محسوب نخواهد شد. چهارم روسیه: اگرچه نظرات برخی از کارشناسان داخلی درباره سیاست‌های روسیه نسبت به ایران با اماواگر همراه است اما روسیه در هفت، هشت ساله گذشته سیاست مداوم و نسبتا بدون تزلزلی در همکاری با سیاست‌های خارجی ایران داشته است. این کشور برای توازن قوا با آمریکا به متحد سرکش و با برنامه متفاوتی چون ایران، نیازی می‌رم دارد. پیروزی سیاست آمریکا در مقابل ایران حتما شکست استراتژیک برای سیاست‌های روسیه محسوب خواهد شد.

به این گروه انگلیس را هم باید اضافه کرد که به موازات و در رقابت نامحسوس با آمریکا در حال بازگشت به سیاست جهانی و خصوصا در خاورمیانه است. حضور مجدد انگلیس، صحنه را برای ایران در خاورمیانه تنگ‌تر می‌کند اما فرصت‌هایی را در اختیار ایران قرار می‌دهد. حال در این وضعیت دست‌اندرکاران سیاسی کشور در حال برنامه‌ریزی هستند. البته پرواضح است بدون داشتن یک جهان‌بینی عمیق حرف از استراتژی بی‌معنی است.

کا **به نظر می‌رسد باید نقش چین و روسیه به‌عنوان بازیگرانی پررنگ دیده شود. برخی معتقدند حتی تحریم‌های فعلی آمریکا علیه ایران، به نفع چین است. آیا این تحلیل منطقی است؟**

به نظر من چین و روسیه در بستر عملیاتی ایران بازیگران پررنگی نیستند. بیشتر هم تدافعی عمل می‌کنند و محافظه‌کارانه، اما در سیاست داخلی ایران برخی تلاش می‌کنند آنها را خیلی پررنگ‌تر از آنچه هستند، معرفی کنند. درباره اینکه تحریم‌ها به نفع چین است، حتما نظر من این است که چون ایران به دلیل تحریم‌ها مجبور به دادن امتیاز برای فروش نفت است و آنها ارزان می‌خرند، به نفع آنها تمام می‌شود. این محاسبه جالبی از نظر پدلیک سیاسی است اما در واقع حرف غلط و نادرستی در فضای بزرگ سیاسی است که چین برای مرادوات خود با ایران با مشکلات زیادی روبه‌رو است.

کا **به نظر می‌رسد در شرایطی که آمریکا خود را از برجام و بازی با ایران خارج کرده، روسیه این بازی را به دست گرفته و در حال طراحی نقشه جدیدی است. این را می‌توان با ملاقات اخیر پوتین و مکرون و مذاکره درباره ایران و برجام و رفتن وزیر خارجه ایران به پاریس هم دید. چقدر می‌توان به نقش آفرینی مسکو خوش‌بین بود؟**

روسیه حتما به دنبال نگهداری برجام به‌عنوان یک سند مهم خلع سلاح و بین‌المللی است، البته بدون دادن هزینه زیاد. اما به نظر من قبل از اینکه روسیه به دنبال حفظ برجام باشد، فکر کشایش صفحه جدیدی برای عادی‌سازی روابطش با اروپاست؛ مثل بازگشتش به گروه هشت، کاهش تأثیر تحریم‌ها علیه روسیه و از این قبیل. به نظر من باید از اقدامات ناموفقیت آنها با الزام ورود دیپلماسی حمایت کرد. ممکن است به خاطر آنچه در اول گفتم، یعنی ابهامات در تحولات آینده به کشایش‌هایی برسیم. اما نکته مهم این است که نباید سیاست سرگشته‌ای داشته باشیم که به دنبال این طرح یا آن طرح باشد. از این زاویه داشتن چارچوب فکری اهمیت دارد.

کا **یکی از اتفاقات اخیریه که در حوزه روابط ایران و کشورهای دیگر رخ داد، موضوع نفتکش ایرانی توقیف‌شده در جبل‌الطارق و اقدام متقابل ایران بود. اگرچه اکنون که این مصاحبه را انجام می‌دهیم کشتی ایرانی از توقیف درآمده اما هنوز مشخص نیست که بار**

گفت‌وگو با سیدمحمدحسین ملائک، سفیر اسبق ایران در چین؛

به نقش فرانسه می‌توان امیدوار بود

آن بدون در‌دسر به مقصد برسد. ایران سال‌ها درگیر موضوع تحریم بوده و از همین روش و روش‌های مشابه برای دورزدن تحریم‌ها استفاده کرده است. به نظر شما چرا این نوبت، با چنین مشکلی مواجه شدیم؟ پیرو این می‌خواهم بپرسم که آیا ماجرای کشتی ایرانی توقیف‌شده فرصت بیشتری برای استفاده از همه کانال‌های دیپلماتیک استفاده کردیم و بعد به اقدام متقابل دست زدیم؟

ایران در مقابل تحریم‌های سنگین کنونی که تقریبا تمام وجوه اقتصادی کشور را در بر گرفته، دو راه‌حل بیشتر ندارد؛ مذاکره برای رفع تحریم یا مقاومت در مقابل آنها. ظاهرا در ایران اجماعی برای مذاکره‌نکردن با دولت فعلی آمریکا و شخص ترامپ وجود دارد که شاید باید بیشتر روی آن تعمق و بحث کرد اما فعلا سیاست غالب است و به آن ورود نمی‌کنم. اما برای مقاومت در مقابل تحریم‌ها نیز دو راه بیشتر نیست یا باید آنها را دور زد یا باید اقدام متقابل و متناسب انجام داد. درباره کشتی انگلیسی یا تمام اقداماتی که تاکنون در منطقه انجام شده، سیاست اقدام متقابل و «متناسب» اتخاذ شده که به نظر می‌رسد گریزناپذیر بوده است.

دیپلماسی معمولا روی توانایی، ظرفیت، قدرت و اراده به‌کارگیری آن سوار می‌شود. ایران مجبور است این اراده را به نمایش بگذارد و تاکنون نیز در برخی از این حوزه‌ها موفق بوده است. با بروز این اراده است که «دیپلماسی» می‌تواند از افزایش تشنج جلوگیری و مازعه را به نوعی تفاهم نزدیک کند. درباره کشتی انگلیسی نیز تقریبا همین مسیر کلاسیک طی شد. البته این قطعا به مفهوم پایان چنین وقایع و موضوعاتی در خلیج فارس نخواهد بود. همین مسیر نیز درباره کاهش تعهدات در برجام در حال پیکری است.

کا **به‌عنوان یک دیپلمات فکر می‌کنید ماجرای کشتی «استتا امپرو» بهتر و به نفع ماست که چگونه به پایان برسد؟**

فکر می‌کنم که از این کشتی باید به زودی رفع توقیف شود. این پرونده خاص علی‌الاصول بسته شده است، اگرچه موضوعی توسط ریاست قوه قضاییه مبنی بر خسارت و این مسائل مطرح شد که بعد است قابل تحقق باشد.

کا **ماجرای این دو کشتی به نظر شما رابطه تهران– لندن را به سمت بهبود برد یا نه؟ به نظر شما دولت جانشون به آزادی این کشتی تلاش نکرد تا پیام مثبتی به تهران بفرستد که بهتر است از آن استقبال شود؟**

آقای جانشون با کمک به پایان موضوع کشتی «گریس وان» درواقع نشان داد که اصلا نمی‌تواند بحرانی به نام ایران و خلیج‌فارس را بر موضوع برگزیت اولویت بدهد و برگزیت تمام توان سیاسی آن کشور را در ماه‌های آتی خواهد گرفت. به این تحلیل تأکید آقای بولتون بعد از ملاقات با آقای جانشون نیز اضافه می‌شود که نمی‌توان تا آینده میان‌مدت از انگلیس در مورد چین و ایران انتظار داشت. اما سؤال بزرگ برای بنده آن است که چرا روابط سیاسی ایران و انگلیس عادی نمی‌شود یا می‌توانند عادی بمانند. الان حتما فرصت خوبی است که ایران با انگلیس مذاکراتی به موازات مذاکرات خود با آمریکا سازمان دهد، اما قبل از هر چیز ایران احتیاج دارد که سفیری «بازی‌ساز» به لندن گسیل بدارد و نگذارد فرصت سوخته چهار سال گذشته باز تکرار شود.

کا **نمی‌خواهم در سؤالاتم از یکی از اصلاص اصلی مسئله روابط خارجی ایران غافل شوم؛ ایالات متحده آمریکا. به تازگی آمریکا وزیر خارجه ایران را تحریم کرده، می‌گوید می‌توان با کسی غیر از وزیر خارجه هم از ایران مذاکره کرد و قس‌علیهذا... به اعتقاد شما دولت فعلی آمریکا به دنبال چیست؟ مذاکره؟ عکس یادگاری؟ برد انتخاباتی؟ کدام؟**

آمریکا همه‌نوع بازی با جامعه، سیاست و اقتصاد ایران را در دستور کار خود دارد. تحریم وزیر خارجه درواقع ورود به بازی سیاست داخلی ایران است که البته شاید علامتی دال بر ته‌کشیدن سیاست‌های تحریمی اقتصادی باشد.

به نظر من از بین گزینه‌هایی که در مورد سیاست آمریکا نسبت به ایران توسط تحلیلگران و مراکز فکر آمریکایی شنیده می‌شود، گزینه تغییر رژیم و همان تعیین‌تکلیف نهایی سیاسی ایران منطقی‌ترین گزینه‌ای است که باید ایران در مقابل آن خود را آماده کند و برنامه‌ریزی درازمدت به‌جا بیاورد. این اقدامات با نمایندگان آمریکا باوجوداین این به مفهوم موفقیت آنها با الزام ورود به جنگ نیست. به نظر من با همین پیش‌فرض ذهنی باید با آنها ملاقات و مذاکره کرد؛ شبیه مشابیهی که چین با همین دولت آمریکا در پیش گرفت. اگر یک عکس با آنها گرفته شود چه چیزی به آنها اضافه یا چه چیزی از ما کم می‌شود؟ من بر این باور نیستم که اگر ملاقات با نمایندگان آمریکا شود در انتخابات آمریکا تأثیر می‌گذارد. منطقی که به نماینده ایران، آقای دکتر ظریف، اجازه می‌دهد با سناتور «رند بال» در یشت درهای بسته صحبت کند، همان منطق باید اجازه دهد ملاقات با ترامپ هم صورت گیرد.

ادامه در صفحه ۱۵

- مرتضی مکی، کارشناس مسائل بین‌الملل، بحثی

که پیرامون پرداخت غرامت از سوی انگلیس به دلیل توقیف نفت‌کش ایرانی ازسوی مقامات کشورمان مطرح شده است، یک بهره‌برداری سیاسی هم می‌تواند باشد. به هر حال این اقدام یک اقدام غیرقانونی از سوی انگلستان بود و هیچ توجیهی نیز نداشت، ایران اعلام کرده بود که مقصد این کشتی، سوریه نبوده و اگر هم بود مغایرتی با قوانین بین‌المللی نداشت، چون تحریم‌های اتحادیه اروپا درباره تبادلات تجاری با سوریه، مشمول اعضای اتحادیه اروپاست نه سایر کشورها. بنابراین به نظر می‌رسد که ایران با مطرح‌کردن شکایت از انگلستان و تلاشش برای دریافت غرامت از این کشور، همچنان می‌خواهد دست پرت‌ر را در این موضوع داشته باشد. به‌خصوص اینکه همچنان کشتی انگلیسی توقیف‌شده توسط کشورمان در سواحل ایران است و باید تعیین‌تکلیف شود. انگلیس به دنبال راهی است تا کشتی انگلیسی توقیف‌شده در ایران، مسیر قانونی خودش را برای رفع توقیف طی کند. چراکه ایران طبق مقررات بین‌المللی درایها، این کشتی را توقیف کرده است و اکنون ایران بنوعی این موضوع را بیاس می‌کند که اگر غرامت پرداخت شود کشتی انگلیسی هم آزاد خواهد شد. اما درمورد پرداخت غرامت از سوی انگلیسی‌ها باید به صورت کلی گفت که ما از انگلیسی‌ها طلب‌های زیادی داریم که هیچ‌گاه دریافت نکردیم.

ایران

برایان هوک علیه‌تاریخ

مجید نفرشی، پژوهشگر تاریخ؛ اینکه الان برایان هوک به یاد این موضوع افتاده که آمریکایی‌ها در مسئله ۲۸ مرداد دخالت نداشته‌اند، یک سوءاستفاده آشکار ابزاری و ضمنا ناشیانه از تاریخ معاصر ایران برای توجیه سیاست‌های تجاوزکارانه و توسعه‌طلبانه آمریکا در مورد کشور ما است. ضمن اینکه ممکن است

صحبت‌های برایان هوک در میان افکار عمومی از قدرت تأثیرگذاری برخوردار باشد، اما باید توجه کنیم که این مطالب از نظر سیاسی و تاریخی و همچنین حقوقی فاقد مبنا است و از هیچ‌گونه اعتباری برخوردار نیست. تنها اعتبار آن این است که یک مقام مسئول آمریکایی که در همان خط بی‌خردی و ویران‌فراسی و ایران‌ستیزی ترامپ و بولتون و پیوسته می‌کند، این مسئله را مطرح کرده است. بنابراین حرف‌های اوفاقد ارزش بوده و صرفا ارزش تبلیغاتی دارد. با این حال، صحبت‌های برایان هوک اگرچه اعتبار تاریخی و حقوقی ندارد، اما محققان و پژوهشگران ایرانی بهتر است آن را جدی گرفته و بسنج و او را ببندند. چون به‌هر حال یک مقام مسئول آمریکایی این مطالب را مطرح کرده، هرچند اعتبار علمی ندارد و صرفا ابزاری سیاسی برای تشدید سیاست توسعه‌طلبانه خارجی آمریکا در قبال ایران و خاورمیانه به حساب بیاید.

اعتراض

روحانی وسابقه کارشکنی‌ها

نجفعلی حبیبی؛ نمی‌خواهم بگویم که دولت آقای روحانی خیلی علیه‌السلام است اما قدر مسلم ما هستیم. باید به این دولت که با مشکلات جهانی روبه‌روست، کمک کرده نه اینکه کارشکنی کرد. انتقاد سالم و سازنده همیشه مفید است اما این انتقاد مفید و سازنده فقط نباید از دولت باشد و همه نهادهای باید مورد این نقد راهگشا قرار بگیرند. مسئله این است که آقایان چشم‌شان را رو به همه مشکلات و تخلفات می‌بندند و فقط دولت را مقصر می‌دانند. در این میان اصلاح‌طلبان اصلی‌ترین حامیان دولت‌اند. آنها که خودشان نمی‌توانستند دولت تشکیل بدهند، در نتیجه از دولت آقای روحانی به عنوان نزدیک‌ترین کاندیدا به گفتمان و اهداف خود حمایت کردند و حتی یادآور شدند که در ازای این حمایت فکری، توقعی هم از دولت ندارند. به نظر می‌رسد اصلاح‌طلبان تا جایی که می‌توانستند کمک‌های‌شان را کردند و حمایت‌های‌شان را به عمل آوردند و امروز نزدیک‌ترین محصمه متجاوزین است که راهی برای بهبود وضع معیشتی مردم، به‌ویژه اقصار محروم باز کند؛ موضوعی که باید به آن توجه شود، این است که مردم نباید تحت تأثیر جوسازی‌ها علیه دولت قرار بگیرند.

کیهان

یمن،نبردسرنوشت درجنوب

توسعه عملیات تهاجمی موشکی و پهپادی یعنی‌ها در مناطق تحت اشغال امارات و عربستان در یمن و مناطقی در جنوب، غرب و شرق عربستان نشان داد جایی برای امتیازگیری ریاض و ابوظبی در مرحله سیاسی وجود ندارد و این بزرگ‌ترین محصمه متجاوزین می‌باشد. محصمه مهم دیگر برای این دو کشور، به‌رسمیت‌نشناختن اقدامات توسعه‌طلبانه امارات و عربستان در جنوب یمن می‌باشد و این در حالی است که امارات و عربستان در هفته‌های اخیر سرگرم تثبیت نیروهای وابسته به خود در جنوب بوده و به دلیل رقابت بین ریاض و ابوظبی به درگیری‌های گسترده‌ای عدن تا تعز منجر شده است. درگیری نیروهای وابسته به امارات و عربستان در جنوب یک فرصت طلایی در اختیار انصارالله قرار می‌دهد تا با همکاری نیروهایی در جنوب که مخالف تجزیه کشور خود و یا مخالف ادامه مداخلات امارات و سعودی در مرحله پس از جنگ در کشور‌شان هستند، طرح تجزیه یمن را به‌هم بزنند.

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند در نظر دارد به استناد قانون برگزاری مناقصات انجام خدمات ذیل را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

۱) موضوع مناقصه:

الف) شرح مختصر کار:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت زمان انجام کار	مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار (ریال)
۱	۹۸/۱۶	انجام حجم خدمات حراست، حفاظت و نگهبانی از اماکن و تاسیسات شرکت	یکسال شمسی	۶۳۰/۰۰۰/۰۰۰

ب) شرایط متقاضی

۱- داشتن شخصیت حقوقی، شماره اقتصادی و شناسه ملی.
۲- داشتن امکانات، توانایی مالی، نیروی انسانی، تجربه کافی، سوابق کار مفید و مرتبط با موضوع مناقصه و گواهی حسن انجام کار از کارفرمایان قبلی.
۳- داشتن گواهی تأیید صلاحیت از وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی (فعالیت نگهبانی) و گواهی‌نامه تأیید صلاحیت ایمنی ویژه پیمانکاران.
۴- داشتن تأیید صلاحیت از سازمان حراست وزارت نفت.
۵- توان ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار و همچنین توان ارائه تضمین انجام تعهدات مطابق آیین‌نامه تضمین برای معاملات دولتی.
۶- برآورد هزینه انجام موضوع مناقصه معادل ۱۱۲/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰ (دوازده میلیارد و شصصد میلیون) ریال می‌باشد.
۷- نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند استان مرکزی اراک - کیلومتر ۲۰ جاده بروجردسه راهی شازند.
۸- مهلت، محل دریافت و تحویل فرمهای استعلام ارزیابی کیفی: متقاضیانی که دارای شرایط اولیه مندرج در (بند ب) ماده یک بوده و متقاضی شرکت در مناقصه فوق‌الذکر می‌باشند، می‌توانند به مدت ۵ روز کاری پس از انتشار نوبت دوم آگهی (سه روز پس از درج آگهی نوبت اول چاپ می‌شود) طی ساعات اداری از ساعت ۷ صبح لغایت ۱۵:۳۰ ضمن ضرع ارسال تقاضای اعلام آمادگی جهت مناقصه، فرمهای استعلام ارزیابی کیفی را از طریق پایگاه اینترنتی این شرکت به آدرس WWW.IKORC.ir دریافت و پس از تکمیل فرمها، به همراه رزومه کاری در قالب لوح فشرده (سی‌دی) حداکثر تا دو هفته پس از آخرین مهلت ارسال تقاضا به نشانی اراک- کیلومتر ۲۰ جاده بروجرد - سه راهی شازند- شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند - ساختمان مرکزی - طبقه دوم - امور حقوقی و پیمانها - اتاق ۲۱۳۲ تحویل نمایند. ضمنا تلفکس شماره ۰۲۶-۳۳۶۷۲۷۰۱ و تلفن شماره ۰۲۶-۳۳۴۹۱۰۹۱-۰۸۶ آماده پاسخگویی می‌باشد.
۹- محل، زمان و مهلت تحویل اسناد و مدارک متقاضیان: مهلت تحویل اسناد و مدارک متقاضیان (رزومه کاری) در قالب لوح فشرده (CD) حداکثر تا دو هفته پس از آخرین مهلت ارسال تقاضای اعلام آمادگی می‌باشد. ضمنا محل تحویل مدارک درخواستی مورد نظر، امور حقوقی و پیمانهای شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به نشانی مندرج در ماده «۳» می‌باشد. بدیهی است به مدارک ارسالی بعد از مهلت مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا این شرکت تا مدت یک ماه پس از پایان کار و تمام قبول یا رد هر یک با کلیه پیشنهادهای رسیده را در چهارچوب قوانین و مقررات مربوطه دارا می‌باشد و دادن پیشنهاد و ارائه اسناد و مدارک هیچگونه حقی برای متقاضیان ایجاد نمی‌کند. لازم به ذکر است دستگاه مناقصه گزار حداقل تا یک ماه پس از وصول اسناد ارزیابی کیفی نسبت به اعلام اسامی واجدین شرایط اقدام خواهد نمود.

روابط عمومی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند

WWW.SHANA.IR WWW.IKORC.ir